

Sygn. akt I C 62/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Powalska

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Bartel

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2016 roku w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa E. P.

przeciwko Kopalni (...) Spółka z o.o. w K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Kopalni (...) Spółka z o.o. w K. na rzecz powódki E. P. kwotę 39.189,34 (trzydzieści dziewięć tysięcy sto osiemdziesiąt dziewięć 34/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 2 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty;
2. umarza postępowanie w zakresie cofniętej części powództwa;
3. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
4. nakazuje pobrać od pozwanego Kopalni (...) Spółka z o.o. w K. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Sieradzu kwotę 1.969 (jeden tysiąc dziewięćset sześćdziesiąt dziewięć) złotych tytułem brakującej opłaty, od uiszczenia której powódka była częściowo zwolniona;
5. znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 62/15

UZASADNIENIE

W skierowanym w dniu 24 marca 2014 r. (data wpływu) do Sądu Rejonowego w Łodzi X Wydziału Gospodarczego pozwie pełnomocnik powódki E. P. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) Sp. z o.o. na rzecz powódki kwoty 87.518,54 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych, (pozew k. 2-13).

Postanowieniem z dnia 27 marca 2014 r. w sprawie X GC 189/14 Sąd Okręgowy w Łodzi X Wydział Gospodarczy stwierdził, że niniejsza sprawa nie jest sprawą gospodarczą i przekazał ją do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Sieradzu, Wydziałowi Cywilnemu, (postanowienie SO w Łodzi z dnia 27.03.2014 r. w sprawie o sygn.. akt X GC 189/14 k. 1-4).

Na rozprawie w dniu 17 września 2015 r. pełnomocnik pozwanego oświadczył, że nie uznaje powództwa i wnosi o jego oddalenie, (protokół rozprawy z dnia 17 września 2015 r. 00:10:35-00:13:17 w zw. z k. 211v).

Pismem z dnia 01 kwietnia 2016 r. (data wpływu) pełnomocnik powódki oświadczył, że cofa powództwo w zakresie kwoty 3.693,63 zł, wraz z należnymi odsetkami od powyższej kwoty, (pismo pełnomocnika powoda k. 248-249).

Na rozprawie w dniu 10 maja 2016 r. pełnomocnik powódki podał, że podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 29 marca 2016 r., w tym również co do cofnięcia powództwa w zakresie kwoty 3.693,63 zł wraz z odsetkami i zrzeka się roszczenia w tym zakresie. Na tej samej rozprawie powódka wskazała, że cofa roszczenie pozwu w zakresie 1.256,57 zł ze zrzeczeniem się roszczenia. Oświadczenie to potwierdził jej pełnomocnik, (protokół rozprawy z dnia 10 maja 2016 r. 00:01:40-00:40:46 w zw. z k. 256-256v).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powódka E. P. w 2013 r. posiadała wierzytelności względem dłużnika (...) Sp. z o.o. z tytułu dostaw towarów, jakich dokonywała na przestrzeni 2010 - 2013 r., w związku z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą pod nazwą PPHU (...) i (...), z siedzibą w Ł., przy ul. (...). W związku z brakiem dobrowolnej zapłaty w umówionym terminie oraz koniecznością przymusowego dochodzenia roszczeń, powódka w marcu 2013 r. ustnie nawiązała współpracę z pozwaną (...) Sp. z o.o. w B.. Z ramienia spółki powódka prowadziła rozmowy z T. M. - jedynym współnikiem pozwanej. W dniu 4 kwietnia 2013 r. dłużnik uiścił powódce kwotę 20.000 zł i w dniu 24 kwietnia - 5000 złotych z tytułu części posiadanej względem jej zaległości. Do zapłaty doszło w wyniku działań windykacyjnych pozwanej. Strony w dniu 16 kwietnia 2013 r. podpisały umowę powierniczego przelewu wierzytelności, na mocy której m.in. wymieniony, w imieniu pozwanej spółki, zobowiązał się do udzielenia powódce pomocy przy dochodzeniu należności, w tym do zastępowania jej przed wszelkimi organami w zakresie niezbędnym do uzyskania zapłaty. Wysokość wierzytelności strony określiły na poziomie kwoty 58.959 zł, w której skład wchodziła suma należności z faktur stanowiących załącznik numer 2 - 50.710,11 złotych, załącznik numer 3 - 237,84 złote, załącznik numer 1- 8.011,05 złotych i do dochodzenia takiej wierzytelności powódka upoważniła pozwaną. Strony zawarły oświadczenie w umowie, iż „nabywca przyjmuje wierzytelności do swojego majątku” (dowód: informacja o działalności gospodarczej powódki k. 16, informacja z KRS pozwanej k. 17-22, informacja z KRS dłużnika k. 23-30, kserokopia umowy powierniczego przelewu wierzytelności k. 35-, załączniki nr 1-3 do umowy k. 36-50, aneks do umowy k. 51-54, aneks nr 2 do umowy k. 55).

Na mocy podpisanej umowy ustalono, że powierniczy charakter przelewu wierzytelności nie ogranicza w żaden sposób nabytych z tytułu przelewu uprawnień nabywcy w stosunku zobowiązaniowym istniejących pomiędzy nabywcą i dłużnikiem, że przez odzyskanie (realizację) wierzytelności rozumieć należy każdą redukcję zadłużenia dłużnika wobec powierzającego lub nabywcy mającą miejsce po zawarciu niniejszej umowy i w terminie 3 miesięcy od jej rozwiązania, niezależnie od sposobu i formy w jakiej ona nastąpiła, lub takie rozporządzenie wierzytelnością, które spowoduje spłatę powierzającemu lub nabywcy należnej mu części wierzytelności. Zgodnie z postanowieniami podpisanej przez strony umowy nabywca miał prawo do odzyskania długu w formie niepieniężnej i do momentu spieniężenia nie był zobowiązany do zapłaty powierzającemu odzyskanej w ten sposób wartości wierzytelności. W przypadku trudności ze spieniężeniem nabywca w terminie ustalonym z powierzającym miał przekazać mu odzyskany przedmiot. Przez dyskonto rozumieć należy różnicę pomiędzy wartością przelanej powierniczo wierzytelności a należną powierzającemu kwotą ustaloną procentowo w § 9 pkt.3. Koszty inkaso stanowi ustalona pomiędzy dłużnikiem i nabywcą kwota umownego świadczenia, powstałego z tytułu niewykonania zobowiązania przez dłużnika, do którego spełnienia na rzecz nabywcy jednostronnie i dobrowolnie zobowiązał się. Koszty te należne są nabywcy. Mocą umowy powierzający upoważnił nabywcę do prowadzenia sprawy na drodze: polubownej, przedsądowej, sądowej w trybie nakazowym lub upominawczym (uproszczonym), klauzulowej, polubownej, przed egzekucyjnej, egzekucyjnej. Powierzający upoważnił nabywcę do wszczęcia postępowania upadłościowego w stosunku do dłużnika w uzasadnionych prawem przypadkach na rachunek i ryzyko powierzającego. Na mocy umowy nabywca zobowiązany był do prowadzenia sprawy przede wszystkim w postępowaniu polubownym obejmującym: ustalenie (np. na drodze administracyjnej) aktualnego adresu dłużnika - w przypadku jego braku, wezwanie dłużnika do spełnienia świadczenia, kontakty z Dłużnikiem, negocjacje sposobu zapłaty wierzytelności, starania w zakresie uzyskania od dłużnika potwierdzenia istnienia, bezsporności i wymagalności wierzytelności (uznanie zobowiązania przerywające

bieg przedawnienia). Nabywca ponosił koszty postępowania polubownego. Nabywca, w przypadku zawarcia umowy powierniczego przelewu wierzytelności, której termin przedawnienia jest krótszy niż 30 dni, zobowiązał się do prowadzenia sprawy jedynie w postępowaniu polubownym. Na podstawie dalszych zapisów podpisanej przez strony umowy nabywca zobowiązany był do prowadzenia przed polskim sądem sprawy cywilnej, zabezpieczenia w celu uzyskania tytułu egzekucyjnego, wykonawczego dla powierniczo przelanej wierzytelności, wyłącznie w postępowaniu zabezpieczającym, upominawczym, nakazowym lub uproszczonym, po dokonaniu przez powierzającego opłaty sądowej i opłacenia jej przez nabywcę na rachunek bankowy właściwego sądu. Powierzający miał dokonać opłaty bez wezwania zgodnie z § 5 pkt. 1. Jeżeli dłużnik złoży zarzuty lub sprzeciw od nakazu zapłaty albo Sąd przekaże sprawę do postępowania zwykłego, strony w osobnym porozumieniu ustalą zasady wynagradzania wyznaczonej Kancelarii Prawnej za prowadzenie sprawy przed sądem. Do czasu osiągnięcia porozumienia w niniejszej sprawie nabywca nie miał obowiązku podejmowania żadnych czynności w sprawie i nie ponosił z tego tytułu odpowiedzialności za wywołaną szkodę. W przypadku nie wniesienia przez powierzającego opłaty sądowej oraz kosztów postępowania sądowego w postępowaniu zwykłym i odwoławczym, nabywca wzywał pisemnie powierzającego do dokonania zapłaty. Brak zapłaty opłaty sądowej przez powierzającego przed upływem terminu 3 dni od daty wezwania upoważnia nabywcę do jego pokrycia. W takim przypadku kwota dyskonta wynikająca z postanowień § 9 pkt. 3 jest powiększona dwukrotnie. Opłaty sądowe w sprawie i koszty sądowe oraz ewentualne opłaty od czynności cywilnoprawnych powierzający zobowiązany był wpłacić zaliczkowo na konto nabywcy w terminie 30 dni od daty podpisania umowy, lecz nie później niż w terminie 21 dni przed upływem przedawnienia roszczeń, chyba że w terminie tym nabywca poinformuje pisemnie o uznaniu zobowiązaniu przez dłużnika, zaliczki komorniczej i koszty egzekucji w sądowym postępowaniu egzekucyjnym, koszty związane z postępowaniem odwoławczym w prawie powierniczo przelanej wierzytelności. Nabywca pokrywa pozostałe koszty w sprawie w postępowaniu upominawczym, nakazowym, uproszczonym, a w szczególności koszty zastępstwa procesowego, klauzulowego i egzekucyjnego. Powierzający zobowiązał się przekazać nabywcy wszelkie informacje i pełną dokumentację dotyczącą wierzytelności, niezbędną do wytoczenia powództwa. Nabywca zachowuje spłatę całości lub części wierzytelności według zasad przysługujących wierzycielowi zgodnie z kodeksem cywilnym. Powierzający wyraża zgodę na prowadzenie korespondencji w formie listy zwykłego, faksu lub drogą elektroniczną (w szczególności dotyczy to wezwania o dokonanie opłaty sądowej) ze skutkiem dostarczenia listy poleconego. Powierzający zobowiązany jest do każdorazowego informowania nabywcy o rozmowach, korespondencji z dłużnikiem a w szczególności o wpłatach dokonanych przez dłużnika. Powierzający upoważnia nabywcę do wysyłania korespondencji oraz wystawiania faktury VAT bez podpisu osoby uprawnionej do reprezentowania powierzającego i przesyłania ich drogą elektroniczną na wskazany przez powierzającego adres. Powierzający może wypowiedzieć umowę pisemnie po upływie 60 dni od dnia zawarcia umowy z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia. Nabywca zobowiązany jest do dokonania rozliczenia zobowiązań wynikających z umowy i po uregulowaniu należności przez strony w terminie 14 dni do dokonania cesji zwrotnej powierniczo przelanej wierzytelności. Nabywca w postępowaniu polubownym, oceniając szanse windykacji należności na drodze polubownej lub sądowej, może wypowiedzieć umowę pisemnie w każdym terminie ze skutkiem natychmiastowym. Odzyskanie w całości lub części wierzytelności w okresie jej wypowiedzenia wydłuża termin wypowiedzenia o miesiąc od daty dokonania spłaty. Wypowiedzenie umowy przez powierzającego w toku postępowania polubownego, sądowego lub egzekucyjnego nastąpi za porozumieniem stron. W takim przypadku powierzający ponosi koszty postępowania określonego w par. 5 pkt. 2. Wszelkie spory wynikające z niniejszej umowy będą rozstrzygane jednoosobowo przez Sąd. Postanowienia umowy stosuje się do wszystkich przyszłych umów powierniczego przelewu wierzytelności oraz odpowiednio do umów zlecenia windykacji wierzytelności zawartych między stronami z wyjątkiem postanowień dotyczących rozliczeń finansowych. Powierzający zapłaci nabywcy za przyjęcie sprawy opłatę manipulacyjną w wysokości o zł (słownie: zero złotych). W przypadku bezpośredniego rozliczenia się dłużnika z powierzającym, powierzający zobowiązany jest do zapłaty wynagrodzenia należnego nabywcy na konto nabywcy w terminie 7 dni od daty wpływu należności do powierzającego. Nabywca zobowiązany jest w terminie 7 dni od księgowego rozliczenia wpłaty. Nabywca zapłaci powierzającemu po zrealizowaniu wierzytelności kwotę stanowiącą równowartość 90% (słownie: dziewięćdziesiąt procent) każdej odzyskanej od dłużnika kwoty należności podstawowej w terminie 7 dni od daty zrealizowania tych wierzytelności. Świadczenia nabywca/dłużnik spełni na rachunek powierzającego. Do wynagrodzenia nabywcy należy

doliczyć podatek VAT, (dowód: umowa powierniczego przelewu wierzytelności z dnia 16 kwietnia 2013 r. wraz z aneksem k. 35-55).

Powódka z góry uiszcza całość wynagrodzenia pozwanej, w wysokości 10% windykowanego świadczenia tj. 8.697,34 zł, zaś pozwana na płatność powyższą wystawiła fakturę VAT nr (...) z dnia 5 kwietnia 2013 r. Strony ustaliły wartość wierzytelności, od której naliczono wynagrodzenie pozwanego na kwotę 86.973,40 złotych. Zgodnie z umową stron, wynagrodzenie powyższe miało wyczerpywać wszelkie roszczenia pozwanej z tytułu wynagrodzenia za prowadzenie sprawy. W dniu 6 maja 2013 r. do umowy powierniczego przelewu wierzytelności z dnia 16 kwietnia 2013 r. wprowadzono aneks nr 2, ograniczający uprawnienia pozwanej do wynagrodzenia z tytułu inkasa, do poziomu 1%. Tym samym całkowicie odpadła podstawa do wystawienia faktury nr (...) z dnia 5 kwietnia 2013 r. Pozwana zażądała od powódki kolejnej zapłaty i w tym celu w dniu 13 maja 2013 r. wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 2486,57 zł. Powódka uregulowała powyższą fakturę w całości w tym samym dniu - wbrew obowiązki umownemu, obawiając się, iż pozwana przestanie realizować swoje obowiązki. W dniu 17 kwietnia 2013 r. powódka dokonała na rzecz pozwanej zapłaty kwoty 1.000 zł, na poczet opłaty sądowej, w związku z planowanym złożeniem przez pozwaną wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnika. Nadto powódka tymże przelewem dokonała zapłaty na poczet faktur (...), w łącznej kwocie 6347,34 zł. W dniu 20 maja 2013 r. powódka dokonała na żądanie pozwanej zapłaty kolejnej kwoty 2463,63 zł na poczet umowy z dnia 16 kwietnia 2013 r. W dniu 15 lipca 2013 r. powódka uiszcza pozwanej kwotę 4500 zł, na poczet żądanych przez pozwaną kosztów postępowania rozpoznawczego (o zapłatę) wraz z kosztami komorniczymi, w sprawie przeciwko dłużnikowi (...) Sp. z o.o. w Ł.. W dniu 23 lipca 2013 r. powódka pokryła koszty postępowania upadłościowego w sprawie V GU 34/13 Sądu Rejonowego w Sieradzu, w kwocie 4.000 zł oraz dokonała częściowej zapłaty za fakturę (...) w kwocie 2.061,29 zł. W dniu 12 września 2013 r. powódka wpłaciła pozwanej kwotę 5.412 zł, z tytułu "kosztów sądowych i zwrotu kosztów przejazdu do umowy powierniczego przelewu wierzytelności". Ponownie żądana wpłata nie miała jakichkolwiek podstaw w łączącej strony umowie, a nadto nie została wykorzystana na pokrycie jakichkolwiek kosztów. Pismem z dnia 13 września 2013 r. pozwana złożyła powódce oświadczenie o „zaliczeniu” wpłaty kwoty 4.500 zł przelanej w dniu 15 lipca 2013 r. na poczet innych należności. W dniu 24 kwietnia 2013 r. dłużnik (...) Sp. z o.o. dokonał na rzecz pozwanej zapłaty kwoty 5.000 zł na poczet posiadanych zaległości płatniczych stanowiących przedmiot umowy powierniczego przelewu wierzytelności z dnia 16 kwietnia 2013 r. Pozwana z powyższej kwoty nie rozliczyła się z powódką do dnia dzisiejszego, wbrew treści zawartej umowy o powierniczy przelew wierzytelności. W dniu 16 maja 2013 r. (data wpływu) pozwana skierowała wniosek o ogłoszenie upadłości dłużnika (...) Sp. z o.o. w Ł., w wyniku czego wszczęto postępowanie pod sygn. akt V GU 34/13. Pozwana przedstawiła jednak powódce do wglądu wnioski o ogłoszenie upadłości o zupełnie innej treści -jako rzekomo sporządzony przez adwokata - podczas gdy w sprawie adwokat nie został ustanowiony. Pozwana przestała w ogóle informować powódkę o przebiegu postępowania upadłościowego, zgłaszając jedynie dalsze roszczenia o zapłatę, z tytułu innych łączących strony umów, których pozwana nie wykonywała. W szczególności jednak pozwana naruszyła swój podstawowy obowiązek umowny, z umowy z dnia 16 kwietnia 2013 r., nie dokonując wszczęcia postępowania merytorycznego przeciwko dłużnikowi i nie dokonując na rzecz powódki zapłaty kwoty 5.000 zł uiszczonej przez dłużnika w dniu 24 kwietnia 2013 r. Pismem z dnia 10 października 2013 r. pełnomocnik powódki wezwał pozwaną do wyjaśnienia sposobu rozdysponowania wpłaconych przez dłużnika kwot, żądając ich zwrotu, stosownie do umowy z dnia 16 kwietnia 2013 r. Jednocześnie pozwana została uprzedzona o możliwości odstąpienia przez powódkę od umowy, w przypadku niewykonania obowiązku umownego - zapłaty wygaskowanych kwot i wszczęcia postępowania zmierzającego do uzyskania tytułu wykonawczego przeciwko dłużnikowi. W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 21 października 2010 r. pozwana częściowo ustosunkowała się do zarzutów powódki, stwierdzając, iż kwota 2.463,63 zł zaliczona została na poczet faktury (...), za rzekomą zgodą powódki, zaś kwota 1230 zł zaliczona została na rzecz innej faktury wystawionej przez pozwaną. Jednocześnie pozwana stwierdziła, iż została ona wprowadzona celowo w błąd nabywając nieistniejące wierzytelności. W dniu 12 listopada 2013 r. pełnomocnik powódki złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy z uwagi na nierealizowanie przez pozwaną obowiązków umownych oraz celowe wprowadzenie powódki w błąd, co do rzekomego ponoszenia kosztów postępowania upadłościowego - w tym kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu upadłościowym. Pismo powyższe doręczono w dniu 2 grudnia 2013 r. Jednocześnie o złożonym oświadczeniu o odstąpieniu od umowy, pismem z dnia 12 listopada 2013 r. poinformowany został dłużnik przelanej wierzytelności. Oświadczenie

o odstąpieniu od umowy było nieskuteczne albowiem takiej formy zakończenia stosunku obligacyjnego łączącego strony nie przewidywała umowa z dnia 16 kwietnia 2013 r. oraz podpisane później przez strony aneksy do umowy, a także z uwagi na nieokreślenie przez strony umowy terminu spełnienia wzajemnych świadczeń. W konsekwencji jednostronną czynność prawną dokonaną przez pełnomocnika powódki potraktować należało jako wypowiedzenie umowy z dnia 16 kwietnia 2013 r., (dowód: potwierdzenie realizacji przelewu k. 31, kserokopia faktury VAT k. 33, potwierdzenie wykonanej operacji k. 33, 34, 58, 59, kserokopia faktury VAT k. 36, faktura VAT k. 56, kserokopia dowodu wpłaty k. 57, kserokopia KP nr 1/09/13 k. 60, informacja o zaliczeniu wpłaty k. 61, potwierdzenie przelewu k. 62, kserokopia wniosek o ogłoszenie upadłości k. 64-66, informacja o zaliczeniu wpłaty k. 844-85, oświadczenie o odstąpieniu/ wypowiedzeniu umowy k. 86-88, 89-90, 91-92, zeznania powódki- protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2016 r. 00:09:39-00:30:57, w zw. z k. 236v-237, częściowo zeznania świadka T. M. protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2016 r. 00:30:57-01:15:48 w zw. z k. 237-238).

W dniu 14 listopada 2013 r. zawarto między (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. a (...) Sp. z o.o. ugodę mocą której dłużnik przekazał pozwanej kwotę 17.000 zł, co w pełni zaspokoilo roszczenia M&W w stosunku do (...), w szczególności roszczenia o zapłatę kwoty 58.959,00 zł oraz wszelkich roszczeń ubocznych jakich pozwana domagała się z tego tytułu w związku z zawarciem umowy powierniczego przelewu wierzytelności. Powódka nie została poinformowana o treści ugody, ani też nie zwrócono jej należności z tytułu zawartej ugody. Nie zwrócono jej również kosztów sądowych zwróconych pozwanej w związku z umorzeniem postępowania w następstwie zawarcia ugody, (dowód: ugoda k. 192-196 akt sygn. V GU 34/13 Sądu Rejonowego w Sieradz).

W 2015 r. firma (...) Sp. z o.o. zmieniła i siedzibę w toku postępowania na Kopalnia (...) spółka z o.o. (dowód: pismo pełnomocnika powódki k. 196, odpis z KRS k. 197-202).

W dniu 24 marca 2014 r. pełnomocnik powódki E. P. złożył pozew, w którym wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) Sp. z o.o. na rzecz powódki kwoty 87.518,54 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych, (pozew k. 2-13).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Na wstępie rozważań należy zaznaczyć, iż klasyczny przelew czyli cesja wierzytelności jest umową, z mocy której wierzyciel (zbywca, zwany też cedentem) przenosi na nabywcę (cesjonariusza) wierzytelność przysługującą mu wobec dłużnika (debitora). Umową cesji dotychczasowy wierzyciel przenosi więc wierzytelność, która wchodzi do majątku nabywcy. Celem i skutkiem przelewu jest przejście wierzytelności na nabywcę i utrata jej przez cedenta – zbywcę. Przelew powoduje więc, że cedent przestaje być wierzycielem, a staje się nim cesjonariusz. W doktrynie podkreśla się, że przedmiotem przelewu nie jest jedynie możliwość żądania od dłużnika spełnienia świadczenia – przelew bowiem obejmuje nie tylko sukcesję samej wierzytelności, ale także inne elementy składające się na sytuację wierzyciela, w szczególności o charakterze kształtującym, takie jak możliwość wypowiedzenia stosunku zobowiązaniowego lub odstąpienia od niego (patrz: komentarz do art. 509 k.c. autorstwa Agnieszki- Rzepeckiej- Gil.).

Opisana wyżej konstrukcja przelewu została uregulowana w art. 509 § 1 k.c., gdzie zaznaczono, iż wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2).

Od „klasycznego przelewu”, o którym traktuje art. 509 k.c. należy odróżnić umowę o powierniczy przelew wierzytelności, która mimo wielu podobieństw, zawiera jednak zasadnicze odmienności, co do swojego charakteru, a przede wszystkim celu zawarcia.

W wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 20 grudnia 2012 r. (sygn. akt I ACa 432/12, LEX nr 1281046) wskazano, iż istotnym celem umów o powierniczy przelew wierzytelności jest z reguły ściąganie wierzytelności od dłużnika przez jej nabywcę (cesjonariusza) i następnie przekazanie należności wierzycielowi (cedentowi). Konstrukcja takiej umowy powierniczego przelewu w celu wyegzekwowania wierzytelności polega na tym, że wierzyciel przelewa wierzytelność na zleceniobiorcę (cesjonariusza) przede wszystkim po to, aby ten ostatni ściągnął należność od dłużnika i wydał pierwotnemu wierzycielowi (cedentowi) uzyskane świadczenie, ale z zachowaniem określonych umową reguł. Cesjonariusz jako powiernik powinien stosować się do wskazówek zleceniodawcy (cedenta), bowiem ten pierwszy działa wprawdzie w imieniu własnym, ale z gospodarczego punktu widzenia na rachunek zleceniodawcy (cedenta). Umowa powierniczego przelewu wierzytelności ma zatem nieco odmienny charakter od umowy cesji uregulowanej w kodeksie cywilnym, lecz należy do niej stosować art. 509 k.c. z konsekwencjami z nich wynikającymi.

Stosownie do powyższego Sąd zauważa, iż w niniejszej sprawie celem umowy powierniczego przelewu wierzytelności z dnia 16 kwietnia 2013 r. zawartej pomiędzy powódką E. P. a Kopalnią (...) Spółka z o.o. w K. (dawniej (...) Sp. z o.o.) było wyegzekwowanie przez pozwaną wierzytelności od dłużnika (...) Sp. z o.o., jaka przysługiwała powódce wobec wskazanego dłużnika, w związku ze zrealizowaną umową sprzedaży oraz dostawy towarów na przestrzeni lat 2010-2013. Na mocy powyższej umowy pozwana zobowiązała się do odzyskania na rzecz powódki kwoty zaległości dłużnika wynikającej z umowy powierniczego przelewu wierzytelności (§ 1 ust. 3 aneksu do umowy), w tym do uzyskania tytułu wykonawczego przeciwko dłużnikowi (§ 3 ust. 1 aneksu do umowy) w zamian za wynagrodzenie wynikające z inkasa w wysokości 10 % każdej kwoty odzyskanej od dłużnika (§ 9 ust. 3 aneksu do umowy). Wszelkie wpłaty od dłużnika i pozwanej miały następować na rachunek powódki (§ 9 ust. 4 aneksu do umowy). Poza tak ustaloną kwotą wynagrodzenia cesjonariusza powierniczego, powódka obowiązana było do poniesienia części kosztów postępowania, z wyłączeniem kosztów zastępstwa procesowego na wszelkich etapach postępowania (§ 4 aneksu do umowy). Zaznaczyć w tym miejscu należy, że w dniu 6 maja 2013 r. do umowy powierniczego przelewu wierzytelności z dnia 16 kwietnia 2013 r. wprowadzono aneks nr 2, ograniczający uprawnienia pozwanej do wynagrodzenia z tytułu inkasa do poziomu 1 % każdej kwoty odzyskanej od dłużnika. Poza powyższymi postanowieniami, pozwana nie była uprawniona do żądania od powódki jakichkolwiek innych wpłat. Z całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że pozwanej udało się od dłużnika wyegzekwować część należnego świadczenia. W dniu 04 kwietnia 2013 r. dłużnik (...) Sp. z o.o. uiszczył pozwanej kwotę 20.000 zł, z tytułu części posiadanej wobec niej zaległości oraz w dniu 24 kwietnia 2013 r. dłużnik dokonał na rzecz pozwanej zapłaty kwoty 5.000 zł na poczet posiadanych zaległości płatniczych stanowiących przedmiot umowy powierniczego przelewu wierzytelności z dnia 16 kwietnia 2013 r. Co niewątpliwie istotne pozwana z ostatniej kwoty nie rozliczyła się z powódką. Fakt jednak, iż pozwanej udało się wyegzekwować od dłużnika kwotę 42.000 zł (20.000 + 5.000 + 17.000 z ugody), czyli część należnego zadłużenia spowodował, że zgodnie z zawartą między stronami umową oraz podpisanymi do niej aneksami niewątpliwie miała ona prawo do uzyskania za wykonane czynności umówionego wynagrodzenia. Tymczasem jak wynika z akt sprawy powódka na żądanie pozwanej przelała na jej rzecz z różnych tytułów kwotę 28.559,54 zł, która to kwota zdecydowanie przekracza wysokość ustalonego dla pozwanej wynagrodzenia z tytułu podpisanej umowy powierniczego przelewu wierzytelności.

W przekonaniu Sądu zasadnicze znaczenie dla ustalenia zasadności roszczeń kierowanych przez powódkę E. P. przeciwko Kopalni (...) Spółka z o.o. w K. jest dokonanie właściwej oceny jednostronnej czynności prawnej dokonanej przez pełnomocnika powódki w dniu 12 listopada 2013 r. o odstąpieniu od umowy z uwagi na niezrealizowanie przez pozwaną obowiązków umownych oraz celowe wprowadzenie powódki w błąd, co do rzekomego ponoszenia kosztów postępowania upadłościowego. Przypomnieć w tym miejscu należy, że zgodnie z art. 491 k.c. jeżeli jedna ze stron dopuszcza się zwłoki w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej, druga strona może wyznaczyć jej odpowiedni dodatkowy termin do wykonania z zagrożeniem, iż w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniona do odstąpienia od umowy. Może również bądź bez wyznaczenia terminu dodatkowego, bądź też po jego bezskutecznym upływie żądać wykonania zobowiązania i naprawienia szkody wynikłej ze zwłoki. Powyższe wskazuje, że ustawodawca uzależnił skuteczność wskazanej jednostronnej czynności prawnej od pozostawania przez jedną ze stron w zwłoce, co wiąże się z koniecznością wskazania w łączącej strony umowie konkretnego terminu wykonania zobowiązań. Warte podkreślenia pozostaje, że w przedmiotowej sprawie prawo do odstąpienia od umowy

nie było zawarte w jej treści, ani w treści podpisanych przez strony aneksów do umowy. Nadto strony w podpisanej umowie z dnia 16 kwietnia 2013 r. nie wskazały konkretnego terminu wykonania przez strony zobowiązań względem siebie. Brak oznaczenia konkretnego terminu wykonania zobowiązań powoduje, że zdaniem Sądu, nie można mówić, aby którakolwiek strona pozostawała w zwłoce. To z kolei powoduje niemożność zastosowania w przedmiotowym przypadku art. 491 k.c., czego domagał się pełnomocnik powódki. W oparciu o powyższe Sąd potraktował dokonaną przez pełnomocnika powódki jednostronną czynność prawną nie jako odstąpienie od umowy, ale jako wypowiedzenie umowy. Taka ocena czynności pełnomocnika powódki wydaje się również zgodna z jego wolą, jeżeli weźmie się pod uwagę fakt, iż pismo z dnia 12 listopada 2013 r. skierowane do strony pozwanej pełnomocnik powódki zatytułował oświadczenie o odstąpieniu/ wypowiedzenie umowy powierniczego przelewu wierzytelności (patrz k. 86). Istotnym wydaje się podkreślenie, że zakończenie umowy o powierniczy przelew wierzytelności z dnia 16 kwietnia 2013 r. w formie jej wypowiedzenia strony przewidziały w aneksie nr 1 do umowy. Zgodnie z § 6 aneksu do umowy z dnia 16 kwietnia 2013 r. powierzający może wypowiedzieć umowę pisemnie po upływie 60 dni od dnia zawarcia umowy z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia i to bez jakichkolwiek konkretnych przyczyn. Nabywca zobowiązany jest do dokonania rozliczenia zobowiązań wynikających z umowy i po uregulowaniu należności przez strony w terminie 14 dni do dokonania cesji zwrotnej powierniczo przelanej wierzytelności. Nabywca w postępowaniu polubownym, oceniając szanse windykacji należności na drodze polubownej lub sądowej, może wypowiedzieć umowę pisemnie w każdym terminie ze skutkiem natychmiastowym. Odzyskanie w całości lub części wierzytelności w okresie jej wypowiedzenia wydłuża termin wypowiedzenia o miesiąc od daty dokonania spłaty. Wypowiedzenie umowy przez powierzającego w toku postępowania polubownego, sądowego lub egzekucyjnego nastąpi za porozumieniem stron. W takim przypadku powierzający ponosi koszty postępowania określonego w par. 5 pkt. 2. Warto w tym miejscu nadmienić, że zakończenie trwania umowy łączącej strony poprzez jej wypowiedzenie pociąga za sobą diametralnie różne skutki prawne, aniżeli jej zakończenie poprzez odstąpienie. Strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy, a także może żądać nie tylko zwrotu tego, co świadczyła, lecz również naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania (skutek *ex tunc*). Wypowiedzenie umowy z kolei skutkuje przerwaniem stosunku prawnego bez obowiązku zwrotu dotychczasowo uiszczonych świadczeń (skutek *ex nunc*). Odstąpienie jest zatem sposobem zakończenia stosunku zobowiązaniowego, którego źródłem może być wyłącznie umowa, jego celem jest doprowadzenie do sytuacji prawnej i faktycznej stron sprzed zawarcia umowy. To różni odstąpienie od wypowiedzenia, które opiera się na określeniu praw i obowiązków stron, których wykonanie ma doprowadzić do wygaśnięcia stosunku zobowiązaniowego. Potraktowanie w niniejszej sprawie przez Sąd jednostronnej czynności prawnej pełnomocnika powódki jako wypowiedzenia umowy spowodowało, że strony postępowania nie były zobowiązane do zwrotu dotychczasowo uiszczonych świadczeń pod warunkiem, że świadczenia te były należne i miały podstawę w łączącej strony umowie. Dlatego też rolą Sądu w przedmiotowym postępowaniu była również ocena wzajemnych świadczeń dokonanych przez strony. Z treści umowy powierniczego przelewu wierzytelności z dnia 16 kwietnia 2013 r. łączącej strony wynika, że pozwana zobowiązała się do odzyskania na rzecz powódki kwoty zaległości dłużnika wynikającej z umowy powierniczego przelewu wierzytelności, w tym do uzyskania tytułu wykonawczego przeciwko dłużnikowi, w zamian za wynagrodzenie. Początkowo strony wysokość wynagrodzenia należnego pozwanej określiły na wynikające z inkasa w wysokości 10 % każdej kwoty odzyskanej od dłużnika (§ 9 ust. 3 aneksu do umowy). W związku z takimi ustaleniami powódka przekazał pozwanej w kwietniu 2013 r. wynagrodzenie w kwocie 8.697,34 zł, która to kwota stanowiła 10 % wysokości wierzytelności dochodzonej od dłużnika przez pozwaną. W dniu 6 maja 2013 r. zaś do umowy powierniczego przelewu wierzytelności z dnia 16 kwietnia 2013 r. wprowadzono aneks nr 2, ograniczający uprawnienia pozwanej do wynagrodzenia z tytułu inkasa do poziomu 1 % każdej kwoty odzyskanej od dłużnika. Zawarcie przez strony zapisu takiej treści w aneksie nr 2 do umowy spowodowało, że Sąd uznał, iż ostateczną wolą stron było określenie wynagrodzenia należnego pozwanej na poziomie 1 % każdej kwoty odzyskanej od dłużnika i taką też kwotę wynagrodzenia uznał za zasadną. Ponieważ pozwana wyegzekwowała od dłużnika część należnej wierzytelności w łącznej kwocie 42.000 zł, Sąd przyjął, iż wynagrodzenie pozwanej z tego tytułu wyniosło 420 zł ($42.000 \text{ zł} \times 1 \% = 420 \text{ zł}$). Ponieważ powódka w kwietniu 2013 r. wypłaciła z góry pozwanej wynagrodzenie w wysokości 8.697,34 zł, Sąd skonstatował, iż jest ona z tego tytułu zobowiązana do zwrotu na rzecz powódki kwoty 8.277,34 zł. Podkreślić w tym miejscu należy, że w następnych tygodniach oraz miesiącach powódka na żądanie pozwanej przekazywała jej kolejne sumy pieniędzy z różnych tytułów, które nie miały podstawy prawnej, ani w zawartej między stronami umowie, ani w

aneksach do umowy, a także takie sumy, które na podstawie zapisów umowy winny być zwrócone powódce. W lipcu 2013 r. E. P. przekazała pozwanemu kwotę 4.000 zł na zaliczkę na wydatki związane z zabezpieczeniem roszczenia w postępowaniu upadłościowym dłużnika w sprawie o sygn. akt V Gu 34/13 Sądu Rejonowego w Sieradzu (k. 70 akt V Gu 34/13). Kwota ta postanowieniem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 07 listopada 2013 r. w związku z umorzeniem postępowania w przedmiocie wniosku o zabezpieczenie została pozwanej zwrócona. Pozwana jednak nigdy nie przekazała z powrotem powódce wymienionej kwoty. Powódka w dniu 15 lipca 2013 r. przekazała pozwanej kwotę 4.500 zł, na poczet żądanych przez pozwaną kosztów postępowania rozpoznawczego (nakaz zapłaty) wraz z kosztami komorniczymi, w sprawie przeciwko dłużnikowi (...) Sp. z o.o. w Ł.. W niniejszej sprawie brak jednak jakichkolwiek dowodów ze strony pozwanej poza gołosłownymi twierdzeniami przedstawiciela pozwanego T. M., że z powództwa pozwanej przeciwko dłużnikowi toczyło się jakiekolwiek postępowanie o wydanie nakazu zapłaty. Pozwana nigdy nie zwróciła powódce w/w kwoty, wskazując pismem z dnia 13 września 2013 r., że zaliczyła ją na poczet innych rzekomych należności przysługujących jej od powódki. W dniu 12 września 2013 r. E. P. przekazała pozwanej kwotę 5412 zł tytułem "kosztów sądowych i zwrotu kosztów przejazdu pełnomocnika adw. K. G. na sprawę o ogłoszenie upadłości". Z akt sprawy o sygn. V GU 34/13 Sądu Rejonowego w Sieradzu jednoznacznie wynika, że adw. K. G. nie był pełnomocnikiem pozwanej we wskazanej sprawie o ogłoszenie upadłości (...) Sp. z o.o. Pozwana nie zwróciła powódce wskazanej kwoty 5.412 zł. W dniu 14 listopada 2013 r. zawarto między (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. a (...) Sp. z o.o. ugodę mocą której dłużnik przekazał pozwanej kwotę 17.000 zł, co w pełni zaspokoilo roszczenia (...)w stosunku do (...), w szczególności roszczenia o zapłatę kwoty 58.959,00 zł oraz wszelkich roszczeń ubocznych jakich pozwana domagała się z tego tytułu w związku z zawarciem umowy powierniczego przelewu wierzytelności. Powódka nie została poinformowana o treści ugody, ani też nie zwrócono jej należności z tytułu zawartej ugody. W tym miejscu odnieść należy się do podnoszonego przez przedstawiciela pozwanego twierdzenia, że wszystkie wymienione kwoty zostały przez pozwaną skompensowane z należnościami przypadającymi jej od powódki. Zgodnie z art. 498 k.c. z potrąceniem mamy do czynienia wówczas, gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. Zarzut podniesiony przez przedstawiciela pozwanego nie może zostać uwzględniony albowiem nie spełnia on przesłanek powołanych we wskazanym przepisie. Z treści cytowanego przepisu jednoznacznie bowiem wynika, że zarzut potrącenia jest skuteczny wówczas między innymi, gdy obie wierzytelności są wymagalne. Z kolei aby stwierdzić czy wierzytelność jest wymagalna należy przedstawić jakikolwiek dokument potwierdzający ją oraz wskazujący termin zapłaty. Tymczasem w niniejszej sprawie T. M. nie tylko nie przedstawił żadnych faktur, z których wynikałoby, że powódka jest jego dłużniczką, że świadczenie jest wymagalne oraz iż należna mu jest określona kwota, ale również przesłuchiwany przez Sąd nie potrafił wskazać, jaką kwotę zaliczył na poczet jakiej faktury, na jaką kwotę opiewała ta faktura, za jakie usługi przysługiwało pozwanej określone wynagrodzenie od powódki. Sąd przy tym dał wiarę twierdzeniom T. M., że strony miały wobec siebie rozliczenia z innych łączących ich stosunków obligacyjnych albowiem powyższe zostało potwierdzone przez powódkę.

Wskazać w tym miejscu należy, że z zawartych w aktach sprawy dokumentów, których wiarygodność nie była w toku postępowania przez strony kwestionowana oraz twierdzenia strony powodowej wynika, że oprócz wymienionych wyżej kwot E. P. przekazała pozwanej na jej żądanie inne sumy pieniężne z różnych tytułów. Sąd jednak co do części kwot przyjął, iż zasadnie obciążały one powódkę albowiem zgodnie z § 4 aneksu nr (...) do umowy to powierzającego obciążały koszty opłat sądowych w sprawach oraz koszty sądowe i ewentualnie opłaty od czynności cywilnoprawnych. Tak więc należy potraktować dochodzoną pozewem kwotę 1000 złotych uiszczoną przez powódkę na poczet opłaty od wniosku o ogłoszenie upadłości jako koszt, do którego poniesienia była zobowiązana powódka. Zaznaczyć również w tym miejscu należy, że co do kwot 3.693,63 zł oraz 1.256,57 zł pełnomocnik powódki oraz powódka cofnęły pozew i zrzekli się w tym zakresie roszczenia.

Ogół zaprezentowanych powyżej okoliczności wskazuje, że pozwany bez jakiejkolwiek podstawy prawnej odmówił zwrotu powódce E. P. należnej jej kwoty 39.189,34 zł (8.277,34 zł + 4.000 zł + 4.500 zł+ 5.412 zł+ 17.000= 39.189,34 zł). Dlatego też Sąd zasądził od pozwanego Kopalni (...) Spółka z o.o. w K. na rzecz powódki kwotę 39.189,34

zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty. Sąd stwierdził, że odsetki należne są stronie powodowej od dnia doręczenia pozwanej oświadczenia o wypowiedzeniu umowy (02 grudnia 2013 r.) przy uwzględnieniu 30-dniowego terminu wypowiedzenia wskazanego w § 6 pkt. 1 aneksu nr (...) do umowy. Tym samym Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie uznając, że sprzeczne z zawartą umową oraz charakterem powierniczego przelewu wierzytelności jest dochodzenie przez powódkę od pozwanej całości należnego świadczenia, skoro po pierwsze w dniu 04 kwietnia 2013 r. dłużnik uiścił powódce kwotę 20.000 zł wywiązując się tym samym z części wierzytelności, zaś po drugie w dniu 14 listopada 2013 r. zawarto między (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. a (...) Sp. z o.o. ugodę mocą której dłużnik przekazał pozwanej kwotę 17.000 zł, co w pełni zaspokoiło roszczenia M&W w stosunku do (...), w szczególności roszczenia o zapłatę kwoty 58.959,00 zł oraz wszelkich roszczeń ubocznych jakich pozwana domagała się z tego tytułu w związku z zawarciem umowy powierniczego przelewu wierzytelności. Nie ma racji pełnomocnik powódki wywodząc, że pozwana działała jako pełnomocnik powódki i godząc się na ugodę wskazanej wyżej treści przekroczyła zakres umocowania. Wierzyciel pierwotny (powierzający) nie zawiera z wierzycielem wtórnym (przejmującym) umowy zlecenia na windykację należności i nie udziela wierzycielowi wtórnemu na podstawie takiej umowy pełnomocnictwa, lecz przelewa do jego majątku wierzytelność w celu jej realizacji od dłużnika. Z powyższego wynika, że w stosunkach z dłużnikiem (...) Sp. z o.o. pozwany miał uprawnienia wierzyciela i miał prawo zawrzeć ugodę z dłużnikiem na dowolnych uznanych przez siebie za korzystne warunkach. Ponadto brak jest po stronie powódki podstaw do dochodzenia od pozwanego zwrotu całej wierzytelności objętej przelewem, bowiem ta właśnie wierzytelność posiadająca poprzez oznaczenie dłużnika i wierzyciela swoją tożsamość była przedmiotem obrotu pomiędzy stronami. Zakończenie stosunku zobowiązaniowego w tym zakresie oznacza obowiązek rozliczenia pomiędzy stronami wedle zasad wynikających z ich porozumienia i „dokonania cesji zwrotnej powierniczo przelanej wierzytelności”, co wynika jednoznacznie z treści § 6 ust. 1 aneksu do umowy z dnia 16.04.2013 r. Objęcie odpowiedzialnością pozwanego za cały dług wiązałoby się zaś de facto ze zmianą wierzyciela, a zatem zmieniałoby zasadniczo charakter i tożsamość wierzytelności. Dlatego w tej części powództwo także podlegało oddaleniu.

Mając na uwadze, iż powódka cofnęła pozew co do kwoty 4.950,20 zł Sąd umorzył postępowanie w tym zakresie. Cofnięcie pozwu oznacza bowiem rezygnację z wszczęcia i przeprowadzenia postępowania. W niniejszej sprawie powód cofając częściowo powództwo zrzekł się roszczenia, a zatem wypełnione zostały dyspozycje z art. 203 § 1 k.p.c. Sąd co do zasady związany jest cofnięciem pozwu. Obowiązany jest jednak zawsze dokonać oceny, czy w świetle zgromadzonego materiału procesowego czynności wymienione w art. 203 § 4 k.p.c. nie są sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego lub czy zmierzają do obejścia prawa. Dodać przy tym należy, że cofnięcie pozwu jest wyrazem prawa do dysponowania przedmiotem postępowania oraz przejawem odwołalności czynności procesowych. Skuteczne cofnięcie pozwu niweczy skutki zarówno procesowe, jak i materialnoprawne wywołane jego wniesieniem.

Mając na uwadze powyższe oraz fakt, iż cofnięcie pozwu przez powódkę nie stoi w opozycji do zasad współżycia społecznego, nie jest również sprzeczne z prawem i nie zmierza do jego obejścia, Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w omawianym zakresie.

W punkcie czwartym wyroku Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu nakazał pobrać od pozwanego Kopalni (...) Sp. z o.o. w K. kwotę 1.969,00 zł ($87.519 \times 5\% = 4375,95 \times 45\% = 1.969$ zł) tytułem brakującej opłaty sądowej, od uiszczenia, której powódka była częściowo zwolniona.

Sąd na podstawie art. 100 k.p.c. mając na uwadze, że obie strony były reprezentowane przez fachowych pełnomocników oraz że każda ze stron niemal w połowie wygrała proces i uległa przeciwnikowi, zniósł wzajemnie pomiędzy stronami koszty zastępstwa procesowego.